

v Celju, ter se peljal tudi v Mozirje, ogledat velike škode, katero je napravila Savinja zadnji teden. Odnesele je voda savinjski most pri Lučah, tako tudi pri Levcu nad Celjem, odtrgala 3 stebre mosta med Grižami in Žalcem, nagnila most pri Pletrovčih, v malih Brašlovcih, poplavela celó hlev, odnesla več brvi in jezov, v Mozirju pa g. J. Lipoldu pobrala kozolec. Škoda pri mostih se ceni: pri mostu med Grižami in Žalcem 3000 fl. pri Pletrovčih na 1000 fl. in pri Levcu na 2000 fl. Zraven tega je napravila povodenj mnogo podrtij, razjedla zopet na dalje svoje obrežje ter poplavela mnogo žita in drv. Zveza med Celjem in Žalcem se sicer ni pretrgala, kakor je „Sl. Gosp.“ zadnjič poročal; toda Savinja je na nekterih krajih stala preko velike ceste. Škoda je na vsak način velika. Pri tej priliki pa vprašamo, kako neki stoji s popravljanjem savinjske struge, za katero se je že toliko denarjev razmetalo!?

Iz Maribora. (Sodnik obsojen.) Pretečeni teden bila je v Celju obravnava v zadevi g. dr. Baumanna, sodnijskega adjunkta pri okrajni sodnici v Mariboru d. p., ki se je bil pritožil zoper prvo rzsodbo, po kateri je bil 9. aug. t. l. v Mariboru na platež 10 fl. in 5 fl. ali na 2dnevni sedež obsojen po §. 411 kazenske postave. Ali pritožba mu ni pomagala nič. Bil je zopet obsojen. Moral bo plačati ali sedeti in sodnijske troške poravnati. Dogodek pa je bil ta: adjunkt pošlje deklo k črevljariji po črevelj, kojega je imel v popravci; črevljarija pa črevelja ne da brez plačila; dekla teče adjunkt praviti; ta skoči srdit iz postelje, prasne črez ulico v črevljaričino sobo in jo začne s popravljenim črevljem tako zdelovati, da je žena z krvavim licem na ulico prišla po prestani bitki, kder takoj naleti več ljudi in zmagonosnega adjunkta, vračajočega se iz bojišča, z primernimi čestitkami pozdravlja! Čudno pa je to, da je g. Baumann ravsanje z črevljarijo pred obema sodnijama tajil, ali zapstoj, ker so mu priče kaznjivo djanje dokazale; njegovo deklo pa, ki je za njega htela pričati, je okrožna sodnija pozvala v kazensko obravnavo zarad krivega pričanja pred sodnijo. Slovenci bi se ne brigali za ves ta dogodek in za obsodbo g. Baumanna. Ali stvari zato ne zamolčimo, ker se je slovenski poslanec g. dr. Vošnjak nekda v Gradcu pritožil ravno zavolj tega sodnika. G. adjunkt Baumann je Nemeec in ne vé čisto nič slovenski in se slovensčine tudi ne uči. Vkljub temu bil je pa iz gornjega Štajera prestavljen v slovenski Štajer v Maribor, kder še sedaj posluje z slovenskimi strankami. Kako? No, to si lahko vsak sam domisli; da teče zoper njega disciplinarna preiskava zarad pregreškov zoper sodnijski red, tega še niti ne povdarjamo. Pritožba slovenskega poslanca ni zdala nič. Nastavljenje nemškega sodnika v slovenskem okraju biloje nemškim poslancem jako po godu. Kajti nemški poslanec in liberalce dr. Schloffer je pri pojedini za slovo zakrohotal Slovincem žaljivo

zdravico: „naj živijo in se množijo nemški sodniki na slovenski zemlji!“ Bodi mu! Ali Slovenci bodemo po svojih poslancih od samih cesarjev že davno nam priznane pravice tako dolgo tirjali, dokler ne dobimo samih takih sodnikov, ki bodo z nami vedeli slovenski govoriti in obravnavati.

Iz Trbovelj. (Turški zaklad). Potrebili smo, pripoveduje iz Bosne vrnivši se vojak, z nezasišano predrznostjo in trpljenjem skalnato planino divjega Turka. Po srečno dovršenem krvavem poslu si nekoliko oddehnemo, gržljejem suhega kruha in požirkom slivovice iz svojih flašic se za silo krepčamo. Sredi med nami stoji zvezan pri tej priliki vjet Turčin; po obrazu, pogledu, obnašaju podobniši srditej divjej zverini nego človeku. Na svoj ličen kanon naslonjen ukažem ga celó preiskati, nima li še kaj skritega orožja? Na najspodniši obleki najdemo na pas pripeto skrito mošnjo, podobno mehurjem naših kmetov za tobak. Kaki zaklad že pa turški vrag v tej skriti mošnji ima? Radovedni urno mošnjo odevezemo in glej groza nas pretrese, da v najgostejšem dežju turških krogelj hujša ne! Mošnja je polna razsušenih človeških jezikov in ušes, našim porezanih! S takimi dokazi svojega junaštva je divjemu Turku navada svojim domačim in svojim višjim prikupiti se. Da ta divja zver takemu nečloveškemu delu nebi več služila, smo jo takoj ubili. Prebridka nevolja me je pa zgrabila, ko sem moral slišati, da je tam po Dunaju in Pešti mnogo kršenih Nemcev in Magjarov, kateri vklub takim skušnjam še zdaj z Turkom držijo zoper kristijane, zato, ker so ti — Slovani: ktere bi najraje za vselej v turški sužnosti videli. Ali trdno zaupamo, da bodo kristijani za vselej rešeni turškega jarma in ne bo zastoj prelita naša kri!

L. O. kanonir.

Iz Polzele. (Velik dobrotnik cerkve in šole) je gospod dr. Oskar Pongrac grajšak Šeneški. Blagorodni gospod so farni crkvi darovali krasen in dragocen svetilnik ali luster, orgle pa popraviti dali; njih blagodušna gospa so pa v šolskih počitnicah šolski mladini veselico napravili, in vso šolsko mladino z obleko in drugimi darili razveselili — hvala in slava Njima.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Najvažniša novica je ta, da je minister Andrassy propal z svojimi predlogi zastran Bosne v delegaciji avstrijskih poslancev. Minister je namreč tirjal, naj se odobrijo potroški 41 milijonov, ki so letos vrhka uže dovoljenih 60 milijonov za posedenje turških dežel potrebni; dalje je zahteval za l. 1879 v isti namen 35,560.000 gold. Ali nemški ustavoverni poslanci pod vodstvom Herbstovim še se niti razgovarjati nečejo, še menje pa kaj dovoliti, dokler nebi državni zbor na Dunaju in v Budimpeštu razpravljaj o Bero-

linskem miru, ki je Avstriji dal nalog zasesti Bosno in Hercegovino: tukaj je pa mogoče, da ustavoverni turkoljubi vse zavržejo in tako naše zmešnjave že pomnožijo. Andrassy se je branil, a ničesar nije opravil. To je britko za Andrassyja, ki je največ kriv, da pri nas toliko let nemški ustavoverci gospodarijo. Kaj bo iz tega, to je težko reči. Jasno pa je, da z dualizmom Avstrija ne pride iz večnih domačih preprirov, na zunaj pa skoro nije mogoče z uspešno politiko postopati. Tudi glede vojaštva delajo nemški ustavoverci v delegacijah večne težave. Za preustrojitev Wernдловih pušek, da bi se z njimi namesto do 1400 korakov zamoglo streljati do 2200, kakor je pri vojnih puškah sosednih držav navadno, so komaj dovolili 1.700.000 fl. Med poslanci, ki so zoper popravo pušek bili, nahaja se tudi brbravi Forreger. Jegovi volilci v Celji se slobodno sramujejo takega poslanca, ki še nevé, da smo l. 1866 bili tepeni, ker so naši vojaki imeli slabše puške od Prajzev! Zastran preskrbovanja vojakov v Bosni je ministerstvo poslancem reklo, da to sedaj nije mogoče črez Savo, ampak le po morju in potem iz Metkoviča nad Mostar. — Na Dunaju govorijo zopet, da bo grof Taaffe iz samih uradnikov dobil nalog sestaviti novo ministerstvo. — Bleiweissova slavnost je nemčurje znatno razdražila, kar pa nič ne dene; svečanost je svetu pokazala, da Slovenci živimo in živeti hočemo; oče dr. Bleiweiss je dobil 400 čestitajočih mu telegramov, 38 društev in 150 mest, trgov in srenj ga je za častnega uda ali srenjčana imenovalo. Ljubljčanani so 7. in 19. bataljon lovcev, vračajočih se iz bojišča, sijajno sprejeli in pogostili; ošabni Italijani v Trstu pa jednak navšet zastran hrabrega reg. 22. Weber, pri katerem Primorci služijo, zavrgli in odbili. Svitli cesar so tržaško mestno zastopništvo razpustili — Magjarsko železnico iz Dalja nad Vukovar, Vinkovce v Brod in Šamac so 21. nov. dodelali; 118 kilometrov v 70 dneh. Dalmatinski poslanec vitez Ljubiša, stavitelj dalmatinske železnice, je umrl. Iz Sarajeva se je 58 najodličniših mohamedanov napotilo k cesarju s pismom, kder se turškemu sultanu odpovedó za vse večne čase in prosijo za posebnega verskega poglavarja, ki ne bo z muftijem v Carigradu v nobeni zvezi. V Bosni bil je grozen vihar, nalivom nije konca ne kraja; fem. Filipovič odpotuje 29. nad Mostar v Dalmacijo. Sava je kar veliko jezero od Zagreba in Siseka doli do Zemuna.

Vnanje države. Po Italiji hudo vre. Kderkoli hočejo kralja sijajno sprejeti, povsod se glasijo republikanci, ki temu nasprotujejo. V Florenciji in v Bologni so Orsinijeve — bombe metali med množice. več ljudi je mrtvih, mnogo ranjenih. V Rimu je policija zaprla 300 socijalistov in izpod šinj in mostov železnice, po kateri se je imel kralj peljati, na večih mestih morala odstraniti patrone z dinamitom napolnjene. Kderbodi naletijo na pozive po stenah, naj kralja ubijejo! V Pesari so republikanci hteli kosarne polastiti se in v Osimu mest-

nega svetovalca zabodli. — Prusi ali Prajzi so 30 milijonov tolarjev, kojih so nam l. 1866. pobrali in 5000 milijonov frankov, ki so jih l. 1870 Francozem vzeli, uže zapravili. Za drugo leto jim bo v državni blagajnici zmanjkalo 75 milijonov, kojih bo treba na posodo vzeti. To pa je nevarno, sosedi se imamo bati novega roparskega napada! Švicarjem se je Bismark uže pogrozil, zakaj dajejo tujcem preveč potuhe. Zopet je nemško ladijo nesreča zadela. Poštna ladija iz Hamburga je na poti v Ameriko trčila na drugo in v 20 minutah utonila, od 236 ljudi je samo 9 otebih. — Rumuni so 24. nov. zaseli Dobrudžo; Rusi pa pridržijo prosto pot za prevažanje vojakov v Bolgarijo, kder jih stoji 230.000 mož z 800 kanoni, dosti, da sultan trepeče, posebno sedaj, ko so se mu Vehabiti v Arabiji spuntali in najboljši prijatelji Angleži zapleli v vojsko z Afgani. No, in ta vojska se do sedaj Angležem srečno vrši, uže so precej daleč v Afganistan prodrli brez velikih težav. Trdnjavo Mujed so vzeli in zaplenili 21 kanonov in kmalu potem zajeli 3000 Afganov. Angležev je palo kakih 300, mrtvih in ranjenih. — V Macedoniji razsaja Salih-paša strašno zoper Bolgare, v Breznici je ubil 320 ljudi in v 12 vaseh 1300! Grozno!

Za poduk in kratek čas.

Afganistan.

Grabljivi Angleži so v Aziji v boj zapleteni; 22. nov. so jihovi vojaki iz Indije v 3 kardelih vdrl v deželo Afganistan, kder zapoveduje mohamedanski vladar: Šir-Ali. Da bodo čestiti bralci „Slov. Gosp.“ poročila časnikov v tej zadevi leži razumevali, jim hočemo razmere v srednji Aziji nekoliko pojasniti. Kot najbogatejša dežela na celem svetu uže od nekdej slovi izhoduja Indija, ki je pa ravno zaradi tega od mnogih roparskih narodov napadena, izropana in tujim strahonjem podvržena. L. 1640. so združeni angleški trgovci od Indijancev kupili 4 vesnice, kder je sedaj veliko mesto Kalkuta, ter so v kratkem močno obogateli, vedno več zemljé pridobivali, vojakov prostovoljcev nabirali in naposled, zvito porabivši razprtije indijskih knezov in podpirani od angleške vlade, pograbili celo Indijo. L. 1858. bila je družba trgovcev razpuščena in vsa dežela angleške državi izročena; l. 1876. se je pa angleška kraljica dala oklicati za cesarico Indijsko. Novo angleško cesarstvo je res velikansko; meri okoli 60.000 milj, na katerih prebiva 200 milijonov ljudi. Neizmerno bogastvo pridobivajo Angleži iz Indije, vsa kupčija je v njihovih rokah. Ali to še nije dosti pohlepnim Angležem. Uže grabijo dalje proti izhodu v Birmansko, proti zapadu v Beludžistan, proti severu-zapadu pa sedaj v Afganistan. To je deloma planinska dežela med Indijo, Perzijo in — Rusijo, kajti čvrsti Rusi so zadnja leta prodrli globoko v srednjo Azijo, vzeli Hivo, Taškent, Kokand, Sa-